

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 43. SZÁM, 2009. OKT. 25.

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A bűnbánathoz szükségszerűen hozzátartozik az, hogy őszintén válaszoljunk Isten éles kérdéseire. Az egyik ilyen kérdés bizonyos módon elhangzott a felolvasott Igében, amikor Jézus hozzáfordul a Keresztelő Jánost a pusztában

el, várunk-e egyáltalán valamit attól, hogy Isten Igéjét keressük. Jézus ismer- te az akkori társadalom egyes csoport- jainak gondolkodásmódját és rátapintott arra, hogy voltak, akik nem is annyira Isten igazságára voltak kíváncsiak, ha- nem szenzációt vártak. Ezért mindjárt az elején helyreigazítja őket, hogy nem az az érdekes, hogy néz ki János, mi van

Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezde Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, a mit a szél hajtogat? Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Imé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobb! Mert ő az, a kiről meg van írva: Imé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkészíti előtted a te útadat. Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de a ki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál. A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak vala. És, ha be akarjátok venni, Illés ő, a ki eljövendő vala. A kinek van füle a hallásra, hallja. De kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, a kik a piacon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak, És ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem tánczoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sirtatok. Mert eljött János, a ki sem eszik, sem iszik, és azt mondják: Ördög van benne. Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondják: Imé a nagy étű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! És igazoltaték a bölcsesség az ő fiaitól.

Mt 11: 7-19

kereső kíváncsiskodó sereghez. Miért mentetek ki a pusztába? Engedjük mi is ma, e bűnbánati alkalommal, hogy ez az alapvető kérdés megérintsen minket, másképp fogalmazva: Miért jöttünk el vagy miért is járunk a templomba? Mi vezette az akkori Izraelitákat Keresztelő Jánoshoz, és mi vezet minket ide, Isten házába? Jézus ezzel a kérdéssel gondolkodtat bennünket azon, hogy mit várunk

rajta, mennyire extatikusan prédikál és milyen forradalmi vallásos elemeket, újításokat hoz az akkori hitfelfogásba, valamint hogy nem a karizmája érdekes, hanem az üzenete. Erről mi, egyszerű igehallgatók sokszor elfeledkezünk. A mi egyházunkban is elterjedt az a jelen- ség, hogy szívesen elmegyünk meghall- gatni egy-egy közismert, kedvenc pré- dikátor igehirdetését, evangelizációját,

mert a nevük, ill. személyük már eleve garancia arra, hogy valami különlegeset kapunk. Vagy járunk ugyan templomba, de nem várunk semmit. Aztán vannak még olyan keresztyének is, akik nincsenek megelégedve a heti egy istentisztelettel és egész héten végigjárják a különböző más felekezetek lelki alkalmait, mert mindig valami mélyebbre, emocionálisabbra vágnak. De Jézus nem akarja, hogy személyválogatásunk vagy a megszokott rutin miatt elmenjen mellettünk a legfontosabb, az ÜZENET. Ezért beszédében hozzát teszi a felelősségünkre utaló mondatot: „*Akinek van füle, hallja!*” Ne menjünk el ezért, kedves testvéreim az istentiszteletről soha anélkül, hogy legalább egy hozzánk szóló üzenetet ki ne ragadjunk magunknak erősítésként, ELkötelező kijelentésként. Ha más nem, a legfontosabb, ti. Keresztelő János üzenete minden prédikációban elhangzik, és így szól. „*Íme Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit.*” Úgy festhet, mintha kicsinyíteni akarnám Keresztelő János személyét, de nem úgy van. Maga Jézus felmagasztalja Jánost, mint igazi prófétát, akinél még nagyobb nem született. Érthető, mivel Keresztelő János volt Jézus első tanúja a sokaság előtt. Könnyebben elhisszük valakiről, hogy az, akinek állítja magát, ha még egy hiteles ember is megerősíti szavait. Jézusnak annyira komoly volt a küldetése, hogy ez a tény az emberi gyanakvás miatt kívánta a tanút. Ezért volt nélkülözhetetlen a szerepe, hiába kérdezik sokan, miért is volt ő annyira fontos, ha Jézus személye önmagában is nagy autoritással és hitelességgel bírt. Ezért

Jánost prófétánál is nagyobbak mutatja be Jézus. Ugyanakkor számunkra ennél még jelentősebb mondatot fűz hozzá: „*de aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.*” Ez nagy motiváció mindnyájunk számára, akik úgy éreztük, hogy a hitélet, az egyházi élet területén nem vagyunk jelentősek, nincs valamilyen különleges szerepünk. Akik túl kevésnek érezzük azt, hogy csak részt veszünk az istentiszteleti alkalmon, ezért az Úr szeme nem is fáradozik ránk tekinteni, és persze nem is értékelhet minket annyira, mint a prófétákat, az egyházért harcolókat, prédikátorokat vagy misszionáriusokat. Ez a kevés hitbéli öntudat azonban sokszor a hitbéli lazasághoz vezet. Jézus ezért biztat bennünket, hogy ha Isten országában akár a legkisebbnek is érezzük magunkat, nagyobbak vagyunk azoknál, akik látható módon jelentősen szerepelnek. Jobban kifejezve: fontosabb dolog Isten gyermekének lenni, hívőként élni, érezni és cselekedni, mint egyházi funkcióban szerepelni, közismertnek lenni. Istennek fontosabb maga az ember, mint a szerep. Egybecsengnek ezzel Jézus szavai, hogy nem mindenki, aki azt mondja neki Uram, Uram, megy be az Isten országába. Sőt, ugyanabban a perikópában mondja, hogy még azok is eltaszíthatóak, akik az Ő nevében ördögöket űztek ki és csodákat tettek. Jó tudni tehát, hogy nagyra értékel bennünket Isten, ha Őt szeretve neki szolgálunk. Jézus arra szólít fel minket, hogy értékeljük az „Isten gyermeke” státuszunkat és élőnek fogadjuk el üzeneteit. Továbbá Jézus egy furcsa mondatot

ejt ki. Hogy az Isten országa erőszakot szenved és erőszakosok igyekeznek hatalmukba keríteni. Miért mondja? Összefügg ez azzal, hogy Jézus a legalkalmasabb időben jött el Palesztinába, soha nem volt érzékenyebben felkészülve a nép a Messiásra, mint abban az időben. A babiloni fogság óta a zsidó nép szabadon élt, elismert országként. Ugyanakkor a rómaiaknak a hazájukba való betörésekor hasonlóképpen érezhették magukat, mint amikor nem voltak szabadok. Hasonlóképpen élhették meg mi az oroszok által való megszállást a hatvannyolcban. A zsidóknak akkor volt egy pozitív vonásuk, hogy a nemzeti balserenccsét sokan összefüggésbe hozták a vallással, a teológiával. Ily időszakokban hangoztak el leginkább próféciaik a nép bűnbánatáról, megtéréséről és ennek következtében Isten ígéreteiről, hogy elküldi a Szabadítót. Jézus ideje valóban a vallási erőszak ideje. Rengeteg szekta, ágazat létezett abban a korban, amelyek a mennyek országát próbálták itt a földön létrehozni, akár erőszak által mint a zélóták, vagy radikális aszkéták által, mint amilyen a qumráni közösség volt, amelyhez a tudósítások szerint Keresztelő János is tartozott. Mindebbe beleszóltak politikailag a szadduceusok, a papi réteg, valamint a farizeusok, akik különös vallási és dogmatikai szigorral akarták biztosítani a mennyek országa eljövételét. De a mennyek országa nem jön el sem emberi parancsra, sem kényszer által, mert rossz úton keresik az emberek. Nem értik, hogy a mennyek országa nem politikai státusz, hanem olyan állapot, amelyben mindenki Szent-

lélekkel a szívében él egy közösségben. Minden más módon keresett mennyország erőszakot követel. Jézusnak ez előrelátó és ma is aktuális megjegyzése. A mennyek országának a kérdése ma is sok nemzeti vagy lokális konfliktusnak az alapja. Az emberek képesek a vallási elképzelésük miatt háborúkat folytatni, gyűlöletben élni. Pedig Jézus más képet festett a mennyek országáról: mint olyan helyről, amely a tisztaszívűek, lelki szegények és az igazságért üldözöttek öröksége, ahol olyanok élnek, akik békét teremtenek és irgalmasságot gyakorolnak. E héten megszólított egy eset, amelyet az esti hírekben láttam: a fegyverszünetet megelőző napon a zsidó katonák egy palesztinai orvos személettára meggyilkolták annak lányait és unokahúgait. Élő adásban közvetítette az izraeli tévé egy műsorban a síró orvos egy nappal későbbi beszámolóját a helyszínről és lehetett látni, mennyire megindult a zsidó közönségnek a szíve. Szokatlan ez, hiszen a TV-ből mindenki csak általános, saját személyét nem érintő híreket kap a háborúról, másrészt jó és helyes dologként van előadva a harc. De ami ott a stúdióban, valamint az orvos szívében történik, az a mennyek országának a felcsillanó reménye volt. A két ellenség részéről való közös felismerés, hogy nem a vallásszisztémához való fanatikus ragaszkodás biztosítja a mennyországot, ellenkezőleg. Hogy akkor kényszerít a helyzet Isten országáról versus erőszakra elgondolkodni, amikor a két vallásrendszer, a két kultúra igazsága között vívott objektív harcban saját gyermekeinket tartjuk holtan a ke-

zünkben. Soha nem hozott dicsőséget az egyháznak egyetlen vallásháború, keresztes hadjárat vagy inkvizíció. Isten országának az erőszakos hatalomba való kerítése inkább örök szégyenfoltok és taszítják az Istent-keresőket. Azért illette Jézust is a kritika abban az időben, mert nem akart zsidó király lenni, mert nem akart a rómaiak ellen fegyverrel harcolni, nem akarta erőszakosan elfoglalni a mennyek országát, hanem békét, önfeláldozást kínált. Jézusban mutatkozik meg, hogy a vallásnak mindig két oldala lesz: az egyik az objektív és dogmatikus hozzáállás, amely azzal fog dicsekedni, hogy rend és igazság uralkodik benne és ezzel szemben pedig az emocionális és egzisztenciális hozzáállás, amelyet Jézus előnyben részesített: tehát az olyan hozzáállást, amely irgalmasságra és a bűnöshöz vagy az ellenséghez való lehajolásra szavaz. Jézus is a rendet hirdette és az igazságot, de soha elválasztva attól, ami számára a legfontosabb volt: az ember konkrét helyzete, állapota, amelyben éppen volt. Lehetett az bűn, betegség, özvegység, társadalmi kítaszítottság, gyűlölt volta. Jézus minket, mint Isten országának a gyermekeit, szívvvel tanít gondolkodni és cselekedni. Ugyanakkor, akármennyire szép is, amit Jézusról tudunk és akkoriban tudtak az emberek, sokan nem fogadták el Őt. Jézus úgy jellemzi az akkori nemzedéket, mint a szeszélyes gyerekeket, akiknek semmi sem jó és mindig találnak kifogást, miért nem fogadhatják el Istent, az evangéliumot. Ugyanezen okok miatt osztódott fel az egyház és a felosztott egyházban azért van annyi különböző

felekezet, holott Jézus egy. Mert mindig valami miatt elégedetlenek voltak az emberek a saját egyházukban. Nem beszélek itt a protestánsok elszakadásától az akkori katolikus egyháztól, ahol tarthatatlan volt a helyzet, hanem a sok kicsinyes dolog vagy személyes ügy miatt kettészakadt gyülekezetekről és apró egyházakról. Sosem lesz megelégedve az ember. Isten nehezen talál köztünk hálaadókat. Ezt-amazt kérjük Istentől, de ebben-abbban nem engedelmessé válnak. Nem lehet ezt azonban megoldani azzal, hogy a sok felekezet közül a legjobbat válasszuk, mert a legjobb felekezetben is és annak képviselőiben is találunk hibát. Egyetlen megoldás létezik: saját hitbeli felelősségünkre támaszkodni. Magunknak kell megjárunk Isten útját és annak, hogy csatlakozunk a közösséghez, csak másodlagos szerepe van. Magunknak kell elő közösséget keresni az Istennel, magunknak kell párbeszédet folytatni Istennel, hogy a végén meglássuk, hogy mindegy, hogy valaki nem iszik, nem eszik, vagy eszik és iszik, de az a legfontosabb, amit Keresztelő János üzent: Íme, Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit. Akkor megértjük, hogy az igazi mennyek országa, amelybe el kell jutnunk, az a váltság, irgalom, szeretet és a bocsánat, mert ez lesz az a bölcsesség, amely jócselekedetei által igazolást nyer

Ámen.

*(Elhangzott 2009. október 18-án,
S.A. igehirdetésén)*

A Prágai Magyar Református Missziós Gyülekezet
vezetősége tisztelettel kéri a gyülekezet minden tagját,
aki szíven viseli a gyülekezet sorsát, hogy
vegyen részt az október 25-i istentiszteleten, melyen

Nt. ÉLES GYÖRGY

lelkipásztor hirdeti az Igét, aki jelenleg
a Tiszalöki (MO) Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
lelkésze, és a SzRKE Zsinati Tanácsának döntése értelmében
egyike a prágai református lelkészi állás betöltésére
jelölteknek. **Az istentiszteleti alkalmat követően**
a presbitérium és a gyülekezet tagjai
személyesen is beszélgethetnek a jelölttel.

**Az alkalom a később megtartandó lelkészválasztás
előkészülete. Kérjük tájékoztassa erről rokonait/ismerőseit is!**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Október 25-én, a kora délutáni órákban **gyülekezetünk presbitériuma találkozott egyházunk éppen lelkesi konferencián Prágában tartózkodó püspökével, Ft. Fazekas Lászlóval.** Az ebéddel egybekötött megbeszélés elején a püspök úr a gyülekezet életéről kérdezett és örömmel fogadta a hírt, hogy hivatalos lelkes nélkül is minden héten volt istentiszteleti alkalom a gyülekezetben és az énekkar is folytatja tevékenységét. Ezt követően **a hétvégi lelkesválasztással kapcsolatban váltott szót a a püspök úr és a presbitérium.** Ft.

Fazekas László nagyvonalakban **ismertette a Zsinati Tanács szeptember 26-án, Hanván hozott döntését,** felolvasta Éles György lelkesjelölt motivációs levelét és a lelkesválasztás további részleteiről kérdezett.

Dienes Kornélia, gyülekezetünk gondnoka **beszámolt a gyülekezet október 25-i terveiről,** Éles György lelkesjelölt tervezett látogatásáról.

Nt. Fazekas László a jövő hét folyamán **tájékoztatást vár a gyülekezet döntéséről.** Végezetül **javasolta, hogy a gyülekezet pályázási és adóügyi gondjait részben megoldandó, a gyülekezet alapítson egy polgári társulást.**

– paulus –

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliáóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Az istentiszteleti alkalmak továbbra is a templomban, a szokott időben lesznek megtartva.

– Gyülekezetünk presbitériuma október 25-én (kedden) találkozott Nt. Fazekas László püspökkel. A találkozórol a lap 5. oldalán található cikk számol be röviden.

– A vasárnapi lelkészválasztás eredményéről lapunk következő számában

részletesen beszámolunk. **Hordozzuk imáinkban gyülekezetünk sorsát, leendő lelkészünk szolgálatát.**

– Kórusunk három tagja részt vett a Tahí Egyházzenei Hét múlt vasárnap megrendezett utótalálkozóján. Erről számol be röviden a lap 5. oldalán található cikk.

– Reménység szerint **gyülekezetünk kórusa is énekel a „Magyar nyelv éve – 2009” ünnepségsorozat záróünnepélyének megnyitóján november 7-én.** A rendezvényre a Prágai Magyar Napok keretén belül kerül sor.

– Előzetes egyeztetések szerint **gyülekezetünk kórusa október 31-én, szombaton egész napos kóruspróbát tart.**

– **A november 7-i istentisztelet feltehetően Libišben lesz megtartva.** Ahogy minden évben, a gyülekezet most is leróra kegyeletét **Végh János és lelkipásztortársai sírjánál.**

FIGYELEM !!!

November 1-től kezdődően
a vasárnapi istentiszteletek a
téli időszakmításhoz idomulva
délután **NÉGY ÓRÁTÓL**
kezdődnek majd.

WITZ (AKTUÁLIS)

– Milyen a jó börtönlelkész prédikációja?

– Lebilincselő...

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP